

st. 1
2. 1933

(Prej. Mojega verskega življenja)

10

NAŠE DUHOVNO ŽIVLJENJE

UVOD

Pričujoče NAŠE DUHOVNO ŽIVLJENJE je razširjeno in pomnoženo, čeprav še vedno skromno nadaljevanje Mojega verskega življenja.

Poleg dosedanje vsebine Mojega verskega življenja bo prinašalo NAŠE DUHOVNO ŽIVLJENJE zlasti še navodila staršem za pouk njihovih otrok v krščanskem nauku, in poseben otroški kotiček, ki bi rad nadomestil naši izseljeniški deci širom Južne Amerike čeprav na skromen, vendar kolikor mogoče popoln način domačo šolo, katere po vsej priliki še dolgo ne bomo imeli, čeprav nam je krvavo potrebna, in bo treba ob drugi priliki povedati o njej vso bridko resnico.

Oddelek Malo katekizma za naše male ni namenjen izključno naši izseljeniški deci, marveč pred vsem njihovim starišem, posebno skraja skoro izključno njim.

Stariše, ki jim je mar njihovih otrok — in vsem bi jih moralo biti mar — nujno prosim, naj tega oddelka nikoli ne prezro, marveč naj vedno in čim natančneje upoštevajo vsa navodila, ki jih bodo našli pod naslovom Malo katekizma za naše male.

Razlaganje temeljnih, najvažnejših verskih resnic v oddelku Malo katekizma za naše male bo moralo biti prirojeno seveda otroškemu spoznanju in razumevanju, vendar se bom potrudil, da tudi odraslim ne bo dolgočasno in tudi zanje ne brez koristi.

Odraslim, ki bi želeli o verskih resnicah kaj več vede-

ti, sem razumljivo drage volje na razpolago in uslugo, in jim bom zlasti z vsem veseljem posodil, preskrbel ali vsaj nasvetoval knjig, iz katerih bodo mogli temeljiteje spoznati točen in zanesljiv katoliški verski nauk.

Tretji oddelek NAŠEGA DUHOVNEGA ŽIVLJENJA, naš otroški kotiček, bo prinašal skraja imenitno povest imenovano Storžek, eno najlepših, če ne najlepšo svoje vrste v celem svetovnem slovstvu.

Tudi ta povest je namenjena otrokom, vendar jo bodo brez dvoma tudi odrasli brali z veseljem in užitkom.

Posebej opozarjam na ljubke slike sedaj že pokojnega Gašperja Porenta, profesorja v Št. Vidu nad Ljubljano.

Čez prve težave čitanja nekaterih slovenskih črk, ki se razlikujejo od španskih, bodo morali seveda stariši pomagati svojim otrokom. Tudi nekatere slovenske besede jim bo treba morda razložiti. Toda vse to bo le malenkost. Otroci imajo čudovit talent za jezike. Sedem in osemletni otroci, katerim bodo stariši trikrat zapored pri branju pomagali, vem da bodo četrtič že sami brez pomoči z zanimanjem in veseljem brali Storžka in vsak teden nestrpno pričakovali, kdaj da bo že vendar prišlo NAŠE DUHOVNO ŽIVLJENJE s tako zanimivo povestjo in s tako lepimi slikami.

Stariši, ki bi mogli, pa bi se ne hoteli niti tako malo potruditi, grešijo nad svojimi otroci. Grešijo tudi pred Bogom, ker so po svojih močeh dolžni skrbeti za svoje

otroke tudi samo v posvetnih rečeh.

Otrokom, ki so še premajhni za čitanje, bodo morda pripovedovali o Storžku, o njegovih pridnostih, porednostih in burkah, kar jim bo najzanimivejšia pravljica, umetniške slike pa bodo nad vse ugodno vplivale na njihovo mlado domišljijo.

Ko se bo naša deca tako veselo in igraje naučila in navadila slovenskega branja, pa ji bomo preskrbeli tudi še druge duševne hrane. Pravi ti ji bo treba o lepotah naše zemlje, o lepotah naše govornice, o naših narodnih in umetnih pesmih, o naši zgodovini, o naši umetnosti, o naših knjigah, o naših slavnih možeh, o našem ljudstvu, o njegovi miselnosti, o njegovi narodni modrosti, o njegovi volji, o njegovih željah in potrebah in koristih.

Končno bom vse naredil, da bo tudi zunanja oblika NAŠEGA DUHOVNEGA ŽIVLJENJA kolikor mogoče brezhibna, da bo tiskovnih napak kolikor mogoče malo in bom, kadar bo le mogoče, sam osebno nadziral tiskanje. Seveda je treba upoštevati, da tiskajo list tiskarji, ki ne razumejo našega jezika, in je zato zelo težko preprečiti vse tiskovne napake.

Kakor doslej Moje versko življenje, bo za naprej tudi NAŠE DUHOVNO ŽIVLJENJE skromen uradni vestnik Slovenske katoliške misije v Buenos Airesu.

Če so mnogi naši ljudje že doslej skrbno shranjevali vse izvodje Mojega verskega življenja, kakor sem se imel sam priliko prepričati, bodo

imeli brez dvoma še več vzrokov, da tudi NAŠEGA DUHOVNEGA ŽIVLJENJA ne zavračajo, marveč hranijo vse številke.

Nekateri so hvalevredno pošiljali Moje versko življenje tudi svojim v domovino, bodisi v pismu, bodisi v odprti kuverti z označko "Impreso-tiskovina", za kar je treba samo tri centave poštnine za vsakih 50 gramov ali vsakih šest izvodov NAŠEGA DUHOVNEGA ŽIVLJENJA. Kateri bi želeli v ta namen kaj več izvodov, jih dobijo brezplačno na razpolago, dokler traja zaloga.

V nadi in z željo, da bi nudilo to NAŠE DUHOVNO ŽIVLJENJE slovenskim izseljencem obilo duhovnega veselja in koristi, najlepše in vdano pozdravljam vse enjene čitateljice in čitatelje.

Josip Kastelic,

izseljeniški duhovnik

Evangelij šeste pobinkoštna nedelje

Mk 8, 1—9

V onih dneh, ko se je sešlo spet mnogo ljudstva in niso imeli kaj jesti, je poklical Jezus učence in jim je rekel:

"Ljudstvo se mi smili, kajti že tri dni vztrajajo pri meni in nimajo kaj jesti. In če jih odpustim lačne na njih dom, bodo na potu omagali, zakaj nekateri izmed njih so prišli od daleč".

Njegovi učenci so mu odgovorili:

"Kako jih bo mogel kdo nasititi s kruhom tukaj v puščavi?"

Vprašal jih je:

"Koliko hlebov imate?"

Ti so rekli:

"Sedem".

In velel je množici **sesti** polbov. In vzela je **sedem** hlebov, se zahvalil, jih razlomil in dajal svojim učencem, da bi jih polagali pred nje. In položili so jih pred množico.

Imeli so tudi nekaj ribic.

Blagoslovil jih je in velel tudi te položiti pred nje.

In jedli so in se nasitili.

Nato so pobrali ostanke koscev — sedem jerbasov.

Njih pa, ki so jedli, je bilo kakih štiri tisoč.

In jih je odpustil.

Evangeljska misel: Daj nam danes naš vsakdanji kruh.

Cerkveni kalendar

16. julij — šesta pobinkoštna nedelja — v župni cerkvi La Paternal, Avalos 250, slovesno praznovanje spomina svetega Kamila, ustanovitelja reda očetov bolniških strežnikov, ki oskrbujejo tudi župnijo La Paternal. Ob desetih dopoldne bo slovesna sveta maša z asistenco. Popoldne ob štirih slovenske večernice kakor po navadi.

17. julij — ponedeljek — spomin svetga Aleša, ki je v spokornosti in pobožnosti kot tujec in neznanec preživel 17 let v hiši svojega bogatega očeta.

18. julij — torek — spomin svetega Kamila de Lellis.

19. julij — sredo — spomin svetega Vincencija Pavelskega, ustanovitelja reda očetov Lazari-

stov ali Misijonarjev, in ustanovitelja reda Usmiljenih sestra. Oba prezaslužna reda sta tudi med Slovenci močno razširjena. Tudi med nami v Buenos Airesu živi, kakor splošno znano, enajst slovenskih redovnic Usmiljenk, ki večinoma strežejo bolnikom, deloma tudi učijo po šolah.

20. julij — četrtek — spomin svetega Hieronima Emilijana, iz odlične beneške družine, višjega vojaškega poveljnika v Trbižu na Koroškem, ki je prišel sovražnikom v roke in bil na rokah in nogah zvezan vržen v ječo, iz katere je bil čudežno rešen, nakar je bila njegova prva pot v trbiško Marijino cerkev, kjer je obljubil, da bo za naprej samo Kristusov vojak. Veliko se je trudil z vzgojo vboge in zapuščene mladine in skrbje za bolne in najrevnejše. Umrli je leta 1537 za kugo, ki jo je nalezal v svoji samaritanski službi.

21. julij — petek — spomin spokornice Marije Magdalene, kateri je bilo odpuščeno veliko grehov, ker je veliko ljubila, ki je iz velike grešnice postala velika svetnica in kateri se je izvolil Jezus Kristus po svojem vstajenju od mrtvih najprej prikazati.

23. julij — sedma pobinkoštna nedelja — slovenske božje službe dopoldne in popoldne po navadi.

Cerkvena kronika

Zakrament svetega zakona sta sklenila **Karolina Modere** in **Andrej Bolé**. Želimo jima obilo božjega blagoslava!

Malo katekizma za naše male

Cerkev in pamet hočeta, da začno starši že prav zgodaj svoje otroke vzgajati, to je pripravljati na sovražno življenje.

Polno je prilik, ko oče ali mati lahko poučita svoje otroke o verskih stvarih.

Kar je bilo morda že za-

mujenega, je treba čim prej nadomestiti. Boljše pozno, kakor nikoli!

Vidi na primer otrok nebo, solnce podnevi, zvečer lunno in zvezde. Lepa prilika za nauk o Bogu:

"Poglej, kako lepo je nebo! Koliko zvezdic gori tam

gori! Vse je Bog prižgal in ustvaril. Kako je mogočen!"

Z otrokom greš na vrt, kjer vidi drevesa, rože spomladi in poleti, ptice in druge živali. Spet prilika za nauk o Bogu:

"Glej, Bog je dal, da rože rastejo in ptički pojo. Kako je dober! Koliko dobrega in lepega nam je že dal. Kako lepih reči pa nam je šele za nebesa pripravil, kjer je doma in kamor bomo enkrat tudi mi prišli. Kako bo lepo v nebesih!"

Morda pomoli z otrokom prav na kratko:

"Moj nebeški Oče, rad Te imam! Kako rad bi prišel k Tebi v nebesa!"

Nemara je otrok kdaj trmast, joka in kriči in ne ubo-

ga,

Ne odnehaj, dokler ne stori kar hočeš! Ne vpij, ne zmerjaj, ne tepi, bodi pa resen, resna. Otrok naj ve, da ga nimaš rad, če kljubuje.

Ko je otrok vbogal, ko se je premagal, mu le spet pokaži prijazen obraz, vendar mu reci:

"Bog te je videl. Za otroka, ki ne uboga, Bog ne mara dosti. Če boš tak, te ne bo maral v nebesa. Prosi Boga, naj ti odpusti in mu obljubi, da boš za naprej priden in ubogljiv". Morda skleni otroku roke in moli z njim: "Žal mi je. Za naprej bom vedno rad ubogal. Spet me imej rad!"

Norda je bilo treba otroka kaznovati. Hudo mu je.

Ko je obljubil, da se poboljša, mu bodi spet dober. Kazen porabi za nauk o božji pravičnosti. Morda mu reci:

"Glej, tudi nebeški Oče kaznuje vse, ki so hudobni in hočejo ostati hudobni. Če boš hudoben, ne boš mogel priti v nebesa. Kdor pa reče nebeškemu Očetu: "Glej, žal mi je, za naprej pa hočem biti dober in priden", ga ima nebeški Oče spet rad. Tako sedaj tudi ti naredi: skleni ročke in reci: "Nebeški Oče, žal mi je, da sem bil hudoben, ne bom več, odpusti mi!"

To je kratko navodilo, kako približno poučuj otroka, da spozna nekoliko Boga, da ga ima rad, in da se boji greha.

STORŽEK

Po LORENZINI — LOVRENČIČU

COLLODI CARLO

I.

Stric Pepek najde kos lesa in naredi iz njega čudežno lutko ali pajaca, ki je znal plesati, boriti se, prevračati kozolce in delati vsake vrste pametnih reči in neumnosti. Zdene mu ime Storžek. Storžkove prve burke.

Nekoč je bil...

"Kralj" bi vzkliknili moji čitateljčki.

Ne, fantički, zmotili ste se. Nekoč je bil kos lesa.

Ni bil to kakšen poseben les, čisto navadno poleno s skladanice je bilo, eno takih, kot jih devajo pri nas doma pozimi na ognjišče in v peč, da zakurijo ogenj in razgrejejo sobe, samo morda za spoznanje bolj veliko in bolj debelo.

Živel pa je takrat tudi stric Pepek.

Slabi časi so bili, kakor današnje dni. Nikjer dela, nikjer zaslužka, za jedajo je

bilo hudo in za pijačo, kdor ni maral ravno čiste vode. Dvakrat je bilo hudo za stare ljudi, ki so poznali že tudi boljše čase in so svoji deci radi pravili o njih.

V takih stiskah je torej stric Pepek takole zamodroval sam pri sebi:

"Veste kaj, leseno lutko si bom napravil ali pajaca, pajaca prav posebne vrste, ki bo znal plesati, boriti se, prevračati kozolce in delati vsake vrste pametnih reči in neumnosti. Z njim bom šel po svetu in si zaslužil košček kruha in čašico vinca. Kaj pravite, kaj se vam zdi?"

Rečeno — storjeno. Stric

Pepek je takoj odšel, poiskal si je veliko in lepo poleno ali



tepelj in ves vesel prišepal z njim domov.

Pepkov dom je bila pritlična sobica, ki je dobivala svetlobo iz stopnjišča. Oprava v njej ni mogla biti bolj preprosta: polomljen stol, revna

postelj in črvojedna mizica. Na steni v ozadju je bilo videti ognjišče s plapolajočim ognjem, a ogenj je bil le naslikan. Ob ognju je bil upodobljen pisker, v katerem je veselo vrelo in iz katerega je izhlapevala čudna meglica, ki je sličila pravemu dimu. Tudi pisker je bil naslikan in meglica, da spominja strica Pepka na stare dobre čase, ko se je vse to v njegovi hišici še res godilo.



...je vzel orodje in začel dolbsti in rezljati svojega lutka.

Komaj je vstopil Pepek v hišo, je vzel orodje in začel dolbsti in rezljati svojega lutka.

“Kakšno ime naj mu zdenem?” je vprašal sam sebe.

“Storžek naj bo”, je rekel po kratkem premišljevanju, “lepo je to ime in srečo mu prinese!”

Ko je dobil ime svojemu lutku, je začel na vse pretege delati in kot bi pogledal, mu je napravil lase, potem čelo in potem oči.

Trgovina jestvin
MOČNIK IVAN
Sapaleri 2699
U. T. 59 Paternal 0467

PRI VAŠIH NAKUPIH
se ozirajte pred vsem na cenjene tvrdke ki oglašajo v tem listu, in pomagajo nam in Vam. Vedite, da bi brez njih lista ne imeli.

Predstavljate si Pepkovo začudenje, ko je izdolbel oči in je videl, da se premikajo ter ga gledajo in gledajo tako nepremično.

Pepku je postalo skoro slabo, ko je opazil, kako strmi vanj teh dvoje lesenih oči, in z odločnim glasom je vprašal:

“No, kaj me pa tako gledate, oči lesene?”

Nihče ni odgovoril.

Potem, za očmi, je izobli-

čil nos, a komaj dogotovljen, je začel rasti in je rastel, rastel, rastel in v nekaj minutah je postal pravi dolgi nos, ki ga ni bilo konca.

Ubožec Pepek se je trudil in trudil, da bi ga skrajšal, a bolj ko ga je rezal in krajšal, bolj se je ta nepridiprav nos daljšal.

Za nosom je dolbel usta.

Ni končal še ust in že so se začele smejati in peti.

“Nehaj se smejati!” je rekel Pepek ozlovoljen, a bil je

Slovenska gostilna
Warnes 2113
Mrzla jedila, kegljišče, balini
IVAN ROGELJ

Krojačnica Gorica
Avda. del Campo 1080
U. T. 59 - 3102
Vsakovrstno blago na izbiro
MAURIČ in LEBAN

bled ko stena.

“Še enkrat ti rečem, nehaj se smejati!” je zakričal z grozečim glasom.

Usta so sicer res nehala se smejati, a kazala so jezik v vsej dolžini...

Pepek se je delal, ko da ničesar ne vidi, ker ni hotel pokvariti svoje tvorbe, in je nadaljeval z rezljanjem.

Za usti je stružil in rezljaj lutku brado, potem vrat, nato ramena, želodec, lakti in roki.

Komaj sta bili roki gotovi, je začutil Pepek, da mu je zginila lasulja z glave. Pogledal je v vis in kaj je videl? Videl je svojo rumeno lasuljo v lutkovi roki.

“Storžek, koj nazaj lasuljo!...”

Storžek pa, mesto bi vrnil lasuljo, si jo je potisnil na glavo in bil pod njo kot pogreznjen.

Ob tem nenavadnem in zaničujočem obnašanju se je Pepek užalosti in raztužil kakor še nikdar v svojem življenju; obrnil se je proti Storžku in mu rekel:

“Ti zbirsan otrok, ti! Še dodelan nisi in že kratiš dolžno spoštovanje svojemu očetu! Slabo, dečko moj, slabo!”

Najstarejša slovenska trgovina jestvin v Buenos Airesu
Yerua 5087-89
Vse, najboljše, sveže, tudi na dom.

Slovenska brivnica na Paternalu “LA ESTRELLA”
Osorio 5097
JOSIP KALINGAR

Slovenska gostilna
Garmendia 4879
VOLK in COLJA